



پژواک شعار "مرگ بر جمهوری اسلامی" در آسمان ایران!

دیروز و امروز (۲۱ و ۲۲ دی ۱۳۹۸)، موج کوبندهٔ خروش مردم ایران در چند شهر با فریاد های "جمهوری اسلامی، نمی خوایم"، "نابود باد جمهوری اسلامی"، بار دیگر رعشه بر تن رژیم جلااد و تبهکار جمهوری اسلامی انداخت و سرنگونی محتوم آن را به نمایش گذارد. درست چند روز پس از مراسم رسوا و فریبکارانهٔ رژیم در اجرای نمایشی جهت مشروعیت دادن به خود، با بهره برداری از فضای

پس از ترور سلیمانی تروریست و قصاب، توسط سر دستۀ تروریست ها یعنی آمریکا، و به دنبال سقوط هواپیمای اوکراینی توسط پدافند جمهوری اسلامی در تهران که خشم عمومی را برانگیخت، شب گذشته و امروز خیابان های چند شهر ایران به صحنهٔ انفجار دوباره نمایش عمق نفرت توده های تحت ستم علیه جمهوری اسلامی بدل شد.

در تهران جمعیت بزرگی از دانشجویان و توده هایی که در مقابل دانشگاه امیر کبیر به آن ها پیوسته بودند، با فریاد شعارهایی نظیر "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "مرگ بر اصل ولایت فقیه"، "مرگ بر خامنه ای"، "۱۵۰۰ نفر کشتهٔ آبان ما"، "کشته ندادیم که سازش کنیم، رهبر قاتل رو ستایش کنیم"، "می جنگیم، می میریم، ایران رو پس می گیریم"، "ما زن و مرد جنگیم، بجنگ تا بجنگیم" و ... موج دیگری از جنبش مردمی برای برانداختن ریشه این رژیم وابسته، فاسد و جنایتکار را آغاز کردند.

زنان و مردان دلاوری که در اوج اختناق حاکم به پاخاستند، با نفس این حرکت خود و شعارهای مبارزاتی ارزشمند و رادیکالی که سر دادند، سیلی محکمی به گوش جمهوری اسلامی و رهبرانش زدند که می پنداشتند با استفاده از موهبت قتل یکی از مزدورانشان قادر به حاشیه راندن و سپس خفه کردن امواج قیام دلاورانه توده ها هستند. این اعتراضات همچنین تف بزرگی بر چهره کره امپریالیست ها و بویژه دولت آمریکا است که در جریان قیام های اخیر با سیاست مزورانهٔ اعلام حمایت ظاهری از خواست های برحق توده ها در حرف، و تقویت آشکار و پنهانی جمهوری اسلامی در عمل، تمام هم و غم خویش را به منظور حفظ پایه های پوسیدهٔ حکومت سگان زنجیری خود در ایران یعنی حاکمان جمهوری اسلامی به کار بسته، و کماکان به هر شیوه ای در صدد خاموش کردن شعله های مباره و انقلاب مردم ایران علیه مناسبات ضد خلقی نظام سرمایه داری حاکم می باشد.

در حرکات اعتراضی دلیرانهٔ روز شنبه و یک شنبه (۲۱ و ۲۲ دیماه) توده ها که با حمله نیروهای سرکوب گر و شلیک گاز اشک آور و پاشیدن آب داغ و ضرب و جرح معترضین پاسخ گرفت، چند نکتهٔ قابل تامل برای تمامی عناصر و نیروهای مبارز و آگاه که دل در گرو انقلاب رهایی بخش مردم دارند نهفته است.

اول آن که اعتراضات دو روز اخیر نقطهٔ عطف تازه ای در شورش های متوالی گرسنگان و محرومان جامعه تحت سلطه ما هستند. سرکوب وحشیانه و سیستماتیک جمهوری اسلامی به هیچ وجه نتوانسته بر آتش خشم و قهر مردم به پاخاسته برای "نان، کار، آزادی و استقلال" واقعی لگام بزند. به رغم تلاش برای ترویج ایده های غیر واقعی و مایوس کننده ای نظیر این که مردم ما دوباره فریب تبلیغات جمهوری اسلامی در مرگ سلیمانی قصاب را خورده و خیابان ها و صحنه انقلاب را ترک کردند، و یا بدتر این که مردم را به این متهم نمودند که "رنگ عوض کردند"، توده های مصمم و جان بر کف ایران نشان دادند که با وجود دادن هزاران کشته و زخمی و اسیر و آگاهی از شکنجه های وحشیانه در سیاهچال های رژیم جمهوری اسلامی، با وجود بسیج بی سابقهٔ تبلیغاتی

جمهوری اسلامی، تسلیم اراده دیکتاتوری حاکم نگشته و با حضور پر شور در خیابان ها، پیگیری مبارزاتی و عزم خود را برای ادامه مبارزات انقلابیشان تا سرنگونی نظام ظالمانه حاکم به نمایش گذاردند.

یکی از نقاط قابل تأکید در این تظاهرات، تأکید بر خواست توده ها مبنی بر نابودی رژیم جمهوری اسلامی (چه اصولگرا، چه اصلاح طلب) می باشد که در شعار محوری "جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد" منعکس شده است. این شعار که اولین بار از طرف سازمان ما در سال ۱۳۸۸ در شرایطی که نیروهائی هنوز نسبت به اصلاح طلبان در حکومت توهم داشتند، مطرح و به علت انطباقش با واقعیات جامعه ایران همه گیر شد، در واقع، شعاری است که شرط هر گونه تحول انقلابی و دمکراتیک برای رهایی از سلطه امپریالیسم و نظام سرمایه داری حاکم بر ایران را بیان می کند. امروز با توجه به این که فریادهای "مرگ بر جمهوری اسلامی" و "اصلاح طلب، اصولگرا، دیگه تمومه ماجرا" به شکل بسیار عریانتر و شفافتر در خیابان ها پژواک شده اند، دیده می شود که برخی از رسانه های فریبکار تبلیغاتی غرب نیز بدان اعتراف می کنند.

در موج انقلابی اخیر، همچنین شعارهای متعدد و فراگیری چون "مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه چه رهبر" و "مرگ بر دیکتاتور"، مرگ بر این ولایت، این همه سال جنایت، دیکتاتور سپاهی، داعش ما شمایی" ...، نه فقط پتۀ رسوای تمامی تبلیغات مسموم پس مانده های سلطنت طلبان خارج کشوری و اربابان آن ها و بلندگوهای تبلیغاتی شان را بر آب ریخت، بلکه سطح بالای آگاهی و درجه انزجار و تنفر عمیق توده ای از رژیم جمهوری داعشی ایران را نیز به نمایش گذاشت.

تظاهرات دلاورانه مردمی دیروز و امروز، تداوم جنبش انقلابی عظیمی ست که چهل سال است با تمام فراز و نشیب هایش علیه سرمایه داران حاکم و نظام ضد خلقی آن ها ادامه دارد و هیچ گونه سرکوب و قتل عام و حمام خونی نظیر آن چه در موج قبلی قیام توده ها در آبان ۹۸ به راه افتاد، قادر به متوقف کردن آن نیست. دیر نیست روزی که که این توده مبارز و جان بر کف، با اتحاد، تشکل و تسلیح و تداوم مبارزه خود، بساط دیکتاتوری غارتگران حاکم و سلطه جهنمی اربابان جهانی آن ها را در ایران براندازند و شعار با مسمای "می جنگیم، می میریم، ایران رو پس می گیریم" را متحقق سازند.

جمهوری اسلامی، دشمن زحمتکشان، نوکر غارتگران، نابود باید گردد!

امپریالیسم، دشمن اصلی ماست!

زنده باد انقلاب! پیروز باد سوسیالیسم!

چریکهای فدایی خلق ایران

۲۳ دی ۱۳۹۸ - ۱۲ ژانویه ۲۰۲۰